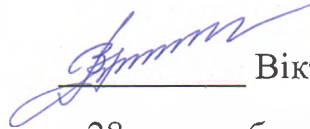

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ім. М.І. ПИРОГОВА**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова Приймальної комісії ВНМУ
ім. М.І. Пирогова, ректор

Вікторія ПЕТРУШЕНКО

« 28 » березня 2025 р.

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ІСПИТУ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ**

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ Третій (освітньо-науковий) рівень
(назва рівня вищої освіти)

СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ доктор філософії
(назва ступеня вищої освіти)

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ I1 Стоматологія, I2 Медицина, I3 Педіатрія, I9
Громадське здоров'я, E1 Біологія та біохімія, C4 Психологія, D3
Менеджмент
(код та найменування спеціальності)

Вінниця 2025

ВСТУП

Програма вступного іспиту до аспірантури з іноземної мови розроблена відповідно до Положення про підготовку науково-педагогічних і наукових кадрів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 1 березня 1999 року № 309 (зі змінами).

Програма **призначена** для осіб, які вступають до аспірантури Вінницького національного медичного університету імені М.І.Пирогова і володіють іноземною мовою в обсязі, передбаченому програмами, розробленими кафедрою іноземних мов ВНМУ імені М.І.Пирогова відповідно до національних стандартів вивчення іноземних мов у вищій школі, що узгоджені з міжнародними стандартами у світлі рекомендацій Болонського процесу.

Вступний іспит до аспірантури з іноземної мови професійного спрямування **визначає рівень** знань іноземної мови професійного спрямування та перевіряє комунікативну компетенцію, володіння словниковим запасом та граматичними структурами відповідно до вимог програми (відповідає рівню **B2** за стандартами Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти).

1. Мета та завдання вступного іспиту до аспірантури з іноземних мов

Вступний іспит з іноземних мов (англійської, німецької, французької) до аспірантури має на **меті** визначення рівня підготовки вступників з іноземної мови та подальше спрямування навчання іноземній мові в аспірантурі з огляду на актуальність інтеграції освітньої системи України в європейський та світовий освітній простір і потребу в підвищенні рівня знань аспірантами іноземних мов і навичок активної роботи з міжнародними базами наукової інформації. Програма вступного іспиту до аспірантури з іноземних мов засвідчує перехід від навчання володінню іноземною мовою до використання її як засобу отримання та обміну необхідною інформацією.

На вступному іспиті до аспірантури кандидати повинні продемонструвати високий рівень сформованості функціональної, мовної та мовленнєвої компетенцій.

Функціональна компетенція включає володіння іноземною мовою для академічних цілей, а саме: вміння читати наукові тексти (першоджерела), анотувати та реферувати їх; слухати та конспектувати лекції; готувати і проводити презентації та семінари.

Мовна компетенція передбачає володіння кандидатом орфографічними, орфоепічними, лексичними, фонетичними, граматичними та стилістичними нормами сучасної іноземної мови.

Мовленнєва компетенція охоплює вміння сприймати і відтворювати інформацію.

2. Вимоги до навичок та вмінь в мовленнєвій діяльності

Складовими мовленнєвої діяльності є рецептивні та продуктивні вміння.

До рецептивних умінь належить **аудіювання** та **читання**.

Вступник до аспірантури повинен **вміти**:

Аудіювання	– розуміти запитання екзаменаторів; – розуміти короткі висловлення й коментарі екзаменаторів; – розуміти основний зміст і деталі нормативного живого або записаного усного мовлення на теми, які зустрічаються у суспільному, академічному або професійному житті; – розуміти текст лекцій, доповідей та інших форм академічної/ професійної презентації.
Читання	– виконувати різні види робіт з оригінальною літературою відповідно до завдань кафедри іноземних мов та залежно від поставлених завдань, що полягають у розумінні змісту й отриманні різноманітної інформації з оригінального джерела, що прочитано;

	– читати й розуміти тексти загальнонаукового та професійно орієнтованого характеру; – володіти всіма видами читання (вивчаючим, ознайомлювальним, переглядовим і пошуковим); – читати без словника із швидкістю 500-550 друкованих знаків за хвилину; – читати за допомогою галузевого словника із швидкістю не менш, ніж 300 друкованих знаків за хвилину; – робити висновки на основі переробки отриманої інформації.
--	---

До продуктивних умінь належать **говоріння та письмо, переклад.**

Під час **говоріння** (монологічне мовлення та діалогічне мовлення) та під час виконання **перекладу** матеріалу вступник до аспірантури повинен **вміти**:

Говоріння	<i>У формі монологічного мовлення:</i> – представляти себе; – володіти мовленнєвим етикетом повсякденного й професійного спілкування; – володіти всіма видами монологічного мовлення (інформування, пояснення, уточнення тощо); – проводити презентації; – робити коротке непередбачене повідомлення з тематики, визначеної екзаменатором; – виступати на конференціях з доповідями та повідомленнями. <i>У формі діалогічного мовлення:</i> – починати бесіду, вести та завершувати її; – вести бесіду, демонструючи елементи пояснення, висловлення власної думки т.ін. – уміти встановлювати контакти у ситуаціях повсякденного, професійного та наукового спілкування (контакти по

	телефону, обмін інформацією / дискусія / диспут у ході семінарів, конференцій тощо). – фіксувати потрібну інформацію в ході спілкування.
Письмо	– писати чіткі зв'язні тексти на запропоновані теми; – узагальнювати й оцінювати інформацію та аргументи з різних джерел; писати анотації; – писати тези, статті, доповіді, дотримуючись стилю відповідного жанру; – фіксувати потрібну інформацію під час спілкування/ аудіювання.
Переклад	– працювати з двомовним та одномовним словниками; – вибрати з двомовного словника відповідні українські або іншомовні еквіваленти; – давати адекватний переклад на основі розпізнавання синтаксичної структури речення.

3. Характер навчального мовного матеріалу

Правила читання

Для розвитку навичок і умінь читання вступник до аспірантури повинен у галузі орфоепії володіти на рівні автоматизму вимовою всіх звуків іноземної мови до міри, що забезпечує можливість для вступника зрозуміти промовлений текст.

Вступник до аспірантури повинен також володіти автоматизмом паузації на основі синтагматичного ділення речення, зв'язністю сприйняття і відтворення синтагм і основними інтонаційними контурами.

Граматичний мінімум охоплює знання таких тем:

Навчальний матеріал з англійської мови

- 1) Структура речення в англійській мові у порівнянні зі структурою речення в українській мові. Розповідне, питальне та заперечне речення. Типи питальних речень.

- 2) Дієслово. Допоміжні, питальні та смислові дієслова.
- 3) Спосіб (дійсний, умовний, наказовий).
- 4) Система часів. Активний і пасивний стан. Особливості використання і перекладу пасивного стану.
- 5) Узгодження часів.
- 6) Умовний спосіб. Емфатичні конструкції.
- 7) Функції дієслів: to be, to have, to do, will, should, would.
- 8) Функції дієслів із закінченням – ing, – ed.
- 9) Іменник. Утворення множини. Присвійний відмінок.
- 10) Артикль.
- 11) Займенник (загальні відмінності). Особові, присвійні, вказівні займенники. Неозначені займенники some, any і заперечний займенник no. Кількісні займенники many, any, few. Неозначено-особовий займенник one. Три функції one. Підсилювальні і зворотні займенники.
- 12) Прикметник. Прислівник. Ступені порівняння.
- 13) Числівник. Кількісні та порядкові числівники. Дріб. Читання формул, хронологічних дат, позначень часу.
- 14) Ознаки підрядних речень: додаткових, означальних, умовних; ознаки сполучникового і безсполучникового підпорядкування.
- 15) Безособові форми дієслова. Дієприкметник I, II, функції та способи перекладу. Інфінітив, функції та способи перекладу. Герундій, функції та способи перекладу.
- 16) Модальні дієслова та їх еквіваленти.
- 17) Найуживаніші суфікси, префікси англійської мови наукової літератури та їх значення. Основні суфікси іменників, прикметників, дієслів, прислівників.

Навчальний матеріал з німецької мови

- 1) Часові форми дієслова. Дієслова з відокремлюваними та невідокремлюваними префіксами. Керування дієслів.

- 2) Пасивний спосіб. Модальні дієслова з інфінітив пасив. Результативний пасив.
- 3) Відмінювання артиклів (означеного та неозначеного) та іменників. Множина іменників.
- 4) Прийменники з давальним відмінком. Прийменники із знахідним відмінком. Прийменники, що вимагають давальний і знахідний відмінок. Прийменники з родовим відмінком.
- 5) Займенники (особові, присвійні, вказівні). Вказівні займенники у функції заміни іменників.
- 6) Способи вираження заперечення у німецькій мові.
- 7) Залежний інфінітив. Інфінітивні групи як члени речення. Сполучення додатку у знахідному відмінку з інфінітивом.
- 8) Дієприкметник I та II. Означення, виражене дієприкметником. Поширене означення. Дієприкметник у функціях означення та обставини.
- 9) Відокремлені дієприкметникові звороти.
- 10) Порядок слів у різних видах речень (просте розповідне, питальне, спонукальне). Складнопідрядне речення. Складносурядні речення. Сурядні сполучники, які впливають на порядок слів та які не впливають на порядок слів у реченні. Парні сполучники.
- 11) Речення з підрядними означальними. Відмінювання відносних займенників.
- 12) Додаткові підрядні речення. Речення з підрядними причини. Введення логічних зв'язків.
- 13) Інфінітивні групи. Речення з підрядними мети та способу дії.
- 14) Речення з підрядними умовними.
- 15) Розділовий родовий відмінок.
- 16) Прикметник та типи його відмінювання. Ступені порівняння.
- 17) Займенникові прислівники.
- 18) Вираження значення можливості та повинності за допомогою конструкцій **haben** та інфінітив і **sein** та інфінітив.

- 19) Речення з підрядними часу та мети. Подвійні прийменники та прийменники з підсиленням.
- 20) Наказовий спосіб.
- 21) Модальні дієслова, складні форми модальних дієслів.
- 22) Спосіб вираження зв'язку з попереднім та наступним висловлюванням.
- 23) Кон'юktiv в самостійних реченнях.
- 24) Кон'юktiv в умовних реченнях. Допустові речення. Модальні слова.
- 25) Лексичні, граматичні та стилістичні особливості перекладу науково-технічної літератури.

Навчальний матеріал з французької мови

- 1) Іменник. Особливості французьких іменників. Рід. Число.
- 2) Прикметник. Особливості французьких прикметників. Конструкції, що замінюють прикметники. Рід. Число. Ступені порівняння. Місце прикметника-епітета.
- 3) Артикль. Вживання. Означений і неозначений артикль. Частковий артикль. Відсутність артикля. Деякі додаткові відомості.
- 4) Займенник і займенникові детермінативи. Особливості французьких займенників. Форми особових займенників. Неозначено-особовий займенники «on» та «il». Займенник у ролі додатка. Нейтральне «le». Місце двох службових займенників-додатків «en», «у». Самостійні особові займенники. Відносні займенники, форми, вживання.
- 5) Дієслово. Система часів та способів французького дієслова. Безособові форми дієслова. Відмінювання. Вживання допоміжних дієслів. Утворення, значення та вживання часів системи l'Indicatif. Складні часи. Узгодження часів дійсного способу. Умовний спосіб. Subjonctif. Наказовий спосіб.
- 6) Прислівник. Ступені порівняння. Прислівники кількості та інтенсивності, часу та місця. Місце прислівника. Погодження, заперечення, обмеження. «Ne» експлетивне.
- 7) Прийменник. Особливості французького прийменника. Місце в реченні.

- 8) Типи речень. Головні та другорядні члени речення. Порядок слів. Узгодження підмета та присудка.
- 9) Просте речення. Зворот «с'est ... qui», «с'est ... que». Засоби виділення членів простого речення. Сегментовані конструкції. Неповні речення. Окличне речення.
- 10) Пряме і непряме запитання. Загальне запитання. Запитання до одного із членів речення.
- 11) Складне речення. Загальні відомості. Складносурядні речення (сполучникові та безсполучникові з'єднання). Види підрядних речень. Підрядні підметникові речення. Підрядне речення-атрибут. Речення з підрядним обставини.
- 12) Умовна фраза.
- 13) Порядок слів у підрядних реченнях.
- 14) Infinitif, Gérondif, Participe у підрядних реченнях.
- 15) Деякі особливості французької пунктуації.
- 16) Граматичні особливості перекладу.
- 17) Лексичні особливості перекладу. Переклад слів відповідно теорії лексичних відповідників Я. Л. Рецкера. Особливості перекладу інтернаціональної і псевдоінтернаціональної лексики. Переклад термінів. Передача при перекладі топонімів і антропонімів. Передача реалій. Оказіональні відповідники. Необхідність стилістичного «вирівнювання» при перекладі. Прагматична адаптація при перекладі.

Лексичний мінімум

Лексичний мінімум має складати не менш ніж 2500 слів і словосполучень, включаючи загальнонаукову і спеціальну лексику, що відповідає широкому профілю навчального закладу.

Активний лексичний мінімум має складати не менш ніж 1200 слів і словосполучень.

У цей мінімум входить загальновживана термінологічна лексика з фаху, а також так званий потенційний словник, який має бути сформований у процесі навчання у вищому навчальному закладі і який складається з:

- а) інтернаціональних слів, подібних у галузі виразу і таких, що збігаються у галузі змісту в рідній та англійській мовах;
- б) відтворюваних похідних та складних слів, створених із знайомих морфем на основі вивчених словотворчих моделей.

Для роботи з літературою за фахом вступник до аспірантури також повинен знати найбільш вживані фразеологізми, скорочення і позначки, прийняті в цій літературі.

УСНЕ МОВЛЕННЯ

Для оволодіння вміннями і навичками усного мовлення граматичний та лексичний активний мінімум передбачає уміння:

Граматичний мінімум	– висловити думку в простому розповідному реченні (ствердження і заперечення); ставити загальні і спеціальні питання, використовуючи для цього структури як особових, так і безособових речень, у тому числі з модальними дієсловами <i>can, may, must</i>; – висловлювати спонуку за допомогою спонукального способу, а також конструкції з дієсловом <i>let</i>; – використовувати для опису конструкції <i>There is (There are)</i>. Ці граматичні структури мають бути відтворені вступником до аспірантури в мовленні на рівні автоматизму.
Активний лексичний мінімум	– використовувати в усному мовленні не менш ніж 1200 слів і словосполучень.

Для виразу думки в мовленні вступник до аспірантури повинен володіти навичками використання артиклів, створення форм множини та однини іменників, безприйменникового та прийменникового виразу граматичних

стосунків, використання основи іменника в якості означення, створення ступенів порівняння прикметників і прислівників, створення порядкових числівників, форм особових присвійних займенників, форм Present Past, Future Indefinite; Present Continuous, Present Perfect Active; Past Indefinite Passive.

Розвиток навичок аудіювання передбачає оволодіння також формами пасивного стану в Present Indefinite, інфінітивом у функції обставини, простою формою герундія, сполучниковими підрядними реченнями. Передбачається також оволодіння підрядними реченнями додатку, означення, обставин та умов дійсного способу.

Навчальні мовні ситуації, у яких використовується лексичний і граматичний матеріал, групуються відповідно до тематики, що вивчається, і зв'язані з темою “Спеціальність вступника” і проблемами, що висвітлені в текстах для читання.

4. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ВСТУПНОГО ІСПИТУ ДО АСПІРАНТУРИ

Проведення вступного іспиту з іноземної мови до аспірантури Вінницького національного медичного університету здійснюється відповідно до Закону України «Про вищу освіту», Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти в 2025 році, Правил прийому до аспірантури та докторантури ВНМУ ім. М.І. Пирогова в 2025 році, Положення про прийом на навчання до аспірантури ВНМУ ім. М.І. Пирогова на здобуття наукового ступеня доктора філософії, Положення про предметні комісії для проведення вступних випробувань до аспірантури ВНМУ ім. М.І. Пирогова, Положення про відділ аспірантури і докторантури ВНМУ ім. М.І. Пирогова.

5. СТРУКТУРА ВСТУПНОГО ІСПИТУ

Структура вступного іспиту з англійської мови до аспірантури відповідає структурі міжнародного іспиту FCE і складається з чотирьох частин:

1. Читання та практична англійська (використання лексико-граматичного матеріалу) перевіряється за допомогою тестових завдань.
2. Письмо. Перевірка даного аспекту здійснюється за допомогою письмового завдання, обсяг якого має складати 140-190 слів.
3. Аудіювання. Складається з 2 частин, що містять 2 аудіозаписи іноземною мовою та тестові завдання до них.
4. Говоріння. Складається з 2 частин: усне повідомлення на одну з розмовних тем та інтерв'ю з питань загально-побутового та професійного характеру.

6. КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ

За результатами вступного іспиту з іноземної мови здійснюється оцінювання знань вступників до аспірантури членами комісії на основі отриманих відповідей. Оцінювання відбувається за двохсотбальною шкалою. Усі члени комісії оцінюють відповіді вступників окремо за кожним питанням. За результатами виставлених оцінок усіма членами комісії визначається середня оцінка. У разі виникнення спорів щодо оцінки вирішальне слово має голова екзаменаційної комісії.

Оцінювання завдань

Завдання 1. Виконання лексико-граматичних тестів.

За кожну правильну відповідь вступник отримує 1 бал. Максимальна кількість балів за завдання – 20 балів.

Завдання 2. Написання есе на одну з визначених програмою тем.

Максимальна кількість балів за завдання – 20 балів.

«20–16» (відмінно)

«15–11» (добре)

«10–6» (задовільно)

«5–0» (незадовільно)

Завдання 3. Прослуховування аудіотексту та виконання завдань до нього.

За кожну правильну відповідь вступник отримує 2 бали. Максимальна кількість балів за завдання – 20 балів.

Завдання 4. Бесіда з екзаменатором за однією з тем, визначених програмою.

Максимальна кількість балів за завдання – 20 балів.

«20–16» (відмінно)

«15–11» (добре)

«10–6» (задовільно)

« 5–0» (незадовільно)

Сума балів: за всі виконані завдання трансформуються в 200-бальну оцінку за іспит за наступною шкалою:

**Таблиця переведення балів, отриманих вступником
під час іспиту у рейтингову оцінку**

Отримані бали (0-80)	Бали в 200-бальній шкалі
80–64 (відмінно)	200–160
63–48 (добре)	159–120
47–32 (задовільно)	119–101
31–0 (незадовільно)	100–0 (не складено)

Формула для перерахунку оцінки за 200 бальною шкалою:

$$\text{Рейтингова оцінка} = \left(\frac{\text{Набрані бали} \times 200}{80} \right)$$

Якщо результат ≤ 100 , то «не складено».

7. ТЕМАТИКА РОЗМОВНИХ ТЕМ

Абітурієнт повинен продемонструвати вміння спілкуватися в межах нижче зазначеної тематики наступної тематики, а також відповідати на питання, пов'язані з цією тематикою:

1. Мій університет. Моя спеціальність.
2. Україна.
3. Велика Британія / Франція / Німеччина.
4. Медична освіта в Україні.
5. Медична освіта в Великій Британії / Німеччині / Франції.

6. Охорона здоров'я в Україні.
7. Охорона здоров'я в Великій Британії / Німеччині / Франції.
8. Микола Іванович Пирогов.
9. Видатні науковці в медицині Великої Британії / Німеччини / Франції.

Рекомендовані додаткові запитання

1. Який напрям Вашого майбутнього дисертаційного дослідження?
2. Яка тема Вашого майбутнього дисертаційного дослідження?
3. Чим зумовлений вибір теми Вашого майбутнього дисертаційного дослідження?
4. Якими знаннями, вміннями, навичками Ви оволоділи під час навчання в університеті?
5. Яка була тема Вашої магістерської роботи?
6. Чи брали Ви участь у науковій діяльності до вступу до аспірантури?
7. У яких науково-практичних конференціях Ви брали участь?
8. Чи маєте Ви публікації у фахових виданнях? Назвіть їх.

Рекомендована література для підготовки до вступного іспиту з іноземної мови

Англійська мова

1. Glendinning, E. H. Professional English in Use: Medicine / E. H. Glendinning, R. Howard. – Cambridge University Press, 2007.
2. McCarter, S. (2009). Oxford English for Careers: Medicine 1. Oxford University Press.
3. McCarter, S. (2010). Oxford English for Careers: Medicine 2. Oxford University Press.
4. Glendinning, E. H., & Holmström, B. A. S. (2005). English in Medicine: A Course in Communication Skills (3rd ed.). Cambridge University Press.
5. Allum, V., & McGarr, P. (2010). Cambridge English for Nursing Intermediate Plus. Cambridge University Press.

6. McCullagh, M., & Wright, R. (2008). Good Practice: Communication Skills in English for the Medical Practitioner. Cambridge University Press.
7. Evans, V., Dooley, J., & Tran, T. M. (2012). Career Paths: Medical. Express Publishing.
8. Petrylak, D. P., & Fink, D. J. (2017). Writing, Speaking and Communication Skills for Health Professionals (2nd ed.). Yale University Press.
9. Hull, M. (2010). Medical English Clear & Simple: A Practice-Based Approach to English for ESL Healthcare Professionals. F.A. Davis Company.
10. Ribes, R., & Ros, P. R. (2005). Medical English. Springer.

Довідкова література

1. Dorland, W. A. N. (2011). Dorland's Illustrated Medical Dictionary (32nd ed.). Elsevier.
2. Chabner, D. E. (2017). The Language of Medicine (11th ed.). Elsevier.
3. Collin, P. H. (2007). Dictionary of Medicine (4th ed.). Bloomsbury Reference.
4. Stedman, T. L. (2012). Stedman's Medical Dictionary (28th ed.). Lippincott Williams & Wilkins.
5. Література для підготовки до професійних іспитів
6. Parkinson, J. (2004). A Manual of English for the Overseas Doctor (2nd ed.). Churchill Livingstone.
7. Gross, R., Foley, M., Brottman, B., & Johnson, T. (2020). Vocabulary for IELTS. Barron's Educational Series.
8. Cambridge English. (2018). Cambridge English: First (FCE) 1 with Answers: Authentic Examination Papers. Cambridge University Press.
9. Virginia, A., & Mansfield, F. (2018). Occupational English Test (OET) 2.0: Official OET Practice Book 1: For Medicine, Nursing, Dentistry, Pharmacy, Veterinary and Optometry. Cambridge University Press.

Посібники для розвитку академічних навичок

1. Bailey, S. (2018). Academic Writing: A Handbook for International Students (5th ed.). Routledge.
2. Wallwork, A. (2016). English for Writing Research Papers (2nd ed.). Springer.
3. Glasman-Deal, H. (2010). Science Research Writing for Non-Native Speakers of English. Imperial College Press.
4. Swales, J. M., & Feak, C. B. (2012). Academic Writing for Graduate Students: Essential Tasks and Skills (3rd ed.). University of Michigan Press.
5. McCarthy, M., & O'Dell, F. (2008). Academic Vocabulary in Use. Cambridge University Press.

Онлайн-ресурси та журнали

1. Ferguson, G. (2013). English for Medical Purposes. In B. Paltridge & S. Starfield (Eds.), The Handbook of English for Specific Purposes (pp. 243-261). Wiley-Blackwell.
2. BMJ (British Medical Journal). Retrieved from <https://www.bmj.com/> [Доступ для вивчення медичної англійської та структури наукових публікацій]

Аудіо та відеоматеріали

1. Cambridge University Press. (2012). Cambridge English for Nursing [Audio CD].
2. Thaine, C. (2012). Cambridge Academic English B1+ Intermediate [Audio CD]. Cambridge University Press.
3. . Oxford University Press. (2009). Oxford English for Careers: Medicine 1, Class Audio CD. Oxford University Press.

Німецька мова

1. Schrimpf, U., & Bahnemann, M. (2012). Deutsch für Ärztinnen und Ärzte: Kommunikationstraining für Klinik und Praxis (2. Aufl.). Springer Medizin Verlag.

2. Firnhaber-Sensen, U., & Schmidt, G. (2013). Deutsch im Krankenhaus: Berufssprache für Ärzte und Pflegekräfte. Langenscheidt.
3. Thommes, D., & Schmidt, A. (2016). Menschen im Beruf - Medizin B1-B2: Deutsch als Fremdsprache für Ärzte und Pflegekräfte. Hueber Verlag.
4. Hagner, V. (2007). Deutsch für Pflegekräfte: Kommunikationstraining für den Pflegealltag. Springer Medizin Verlag.
5. Niemann, R. M., & Kim, D. (2018). Studio [express]: Kompaktkurs Deutsch B1. Cornelsen Verlag.
6. Koithan, U., Schmitz, H., Sieber, T., & Sonntag, R. (2017). Aspekte neu B1 plus: Mittelstufe Deutsch. Klett Sprachen.
7. Jin, F., & Voß, U. (2017). Grammatik aktiv B1-B2: Verstehen, Üben, Sprechen. Cornelsen Verlag.
8. Jentges, S., Körner, E., Lundquist-Mog, A., Reinke, K., Schwarz, E., & Šebestová, S. (2020). DaF kompakt neu B1: Deutsch als Fremdsprache für Erwachsene. Klett Sprachen.
9. Daniels, A., Dengler, S., Estermann, C., Köhl-Kuhn, R., Lanz, M., Sander, I., & Schlenker, W. (2018). Mittelpunkt neu B2: Deutsch als Fremdsprache für Fortgeschrittene. Klett Sprachen.
10. Braun, B., Doubek, M., & Sander, I. (2019). DaF kompakt neu C1: Deutsch als Fremdsprache für Erwachsene. Klett Sprachen.

Довідкова література

1. Fangerau, H., Schulz, S., Noack, T., & Müller, I. (2014). Medizinische Terminologie: Ein Kompaktkurs. Lehmanns Media.
2. Kühtz, S. (2016). Wissenschaftlich formulieren: Tipps und Textbausteine für Studium und Schule (4. Aufl.). UTB GmbH.
3. Duden Redaktion. (2019). Duden - Die deutsche Rechtschreibung (28. Aufl.). Bibliographisches Institut.
4. Karenberg, A. (2015). Fachsprache Medizin im Schnellkurs: Für Studium und Berufspraxis (4. Aufl.). Schattauer.

Література для підготовки до професійних іспитів

1. Hantschel, H.-J., & Krieger, P. (2017). Mit Erfolg zum Goethe-Zertifikat B2: Übungsbuch. Klett Sprachen.
2. Kalender, S., & Klimaszyk, P. (2019). Mit Erfolg zum Goethe-Zertifikat C1: Testbuch. Klett Sprachen.
3. Eichheim, H., & Storch, G. (2013). Mit Erfolg zur DSH B2-C2: Testbuch. Klett Sprachen.
4. Glotz-Kastanis, J., & Tippmann, D. (2015). Sprechen Schreiben Mitreden: Ein Übungsbuch zum Training von Vortrag und Aufsatz in der Oberstufe. Hueber Verlag.

Посібники для розвитку академічних навичок

1. Graefen, G., & Moll, M. (2011). Wissenschaftssprache Deutsch: lesen - verstehen - schreiben: Ein Lehr- und Arbeitsbuch. Peter Lang.
2. Esselborn-Krumbiegel, H. (2017). Richtig wissenschaftlich schreiben (5. Aufl.). UTB GmbH.
3. Kornmeier, M. (2018). Wissenschaftlich schreiben leicht gemacht: für Bachelor, Master und Dissertation (8. Aufl.). UTB GmbH.
4. Franck, N., & Sary, J. (2013). Die Technik wissenschaftlichen Arbeitens (17. Aufl.). UTB GmbH.
5. Lange, U. (2018). *Fachtexte: lesen - verstehen - wiedergeben*. UTB GmbH.

Онлайн-ресурси та журнали

1. Deutsches Ärzteblatt*. Deutsches Ärzteblatt International.
<https://www.aerzteblatt.de/int/archive>
2. Der Nervenarzt*. Springer Medizin Verlag.
<https://www.springer.com/journal/115>

Аудіо та відеоматеріали

1. Perlmann-Balme, M., Schwalb, S., & Matussek, M. (2019). Sicher! B1+: Deutsch als Fremdsprache [Audio-CD]. Hueber Verlag.
2. Koithan, U., Schmitz, H., Sieber, T., & Sonntag, R. (2017). Aspekte neu B2: Mittelstufe Deutsch [Audio-CD]. Klett Sprachen.
3. Billina, A., Brill, L. M., & Techmer, M. (2017). Deutsch für Pflegekräfte: Kommunikationstraining für den Pflegealltag [Audio-CD]. Hueber Verlag

Французька мова

1. Mourlhon-Dallies, F. (2008). Français de la santé. CLE International.
2. Fassier, T., & Talavera-Goy, S. (2008). Le français des médecins. Presses universitaires de Grenoble.
3. Tolas, J. (2004). Le français pour les sciences: Niveau intermédiaire ou avancé. Presses universitaires de Grenoble.
4. Corbeau, S., Dubois, C., Penfornis, J. L., & Semichon, L. (2006). Hôtellerie-Restauration.com. CLE International.
5. Delatour, Y., Jennepin, D., Léon-Dufour, M., & Teyssier, B. (2004). Nouvelle grammaire du français: Cours de civilisation française de la Sorbonne. Hachette FLE.
6. Miquel, C. (2014). Vocabulaire progressif du français - Niveau perfectionnement. CLE International.
7. Caquineau-Gündüz, M.-P., Delatour, Y., Jennepin, D., & Lesage-Langot, F. (2005). Les 500 exercices de grammaire B1. Hachette FLE.
8. Poisson-Quinton, S., Mimran, R., & Mahéo-Le Coadic, M. (2003). Grammaire expliquée du français. CLE International.
9. Penfornis, J.-L. (2011). Français.com: Niveau intermédiaire (2e éd.). CLE International.
10. Chollet, I., & Robert, J.-M. (2008). Les expressions idiomatiques. CLE International.

Довідкова література

1. Quérin, S. (2017). Dictionnaire des difficultés du français médical. Éditions Garnier Maloine.
2. Delamare, J. (2012). Dictionnaire français-anglais, anglais-français des termes médicaux et biologiques (3e éd.). Maloine.
3. Manuila, L., Manuila, A., Lewalle, P., & Nicoulin, M. (2004). Dictionnaire médical (10e éd.). Éditions Masson.
4. Boissonnat, V., & Mormiche, P. (2007). Handicap et inégalités sociales en France. Documentation française.

Література для підготовки до професійних іспитів

1. Bloomfield, A., & Daill, E. (2006). DELF B2: 200 activités. CLE International.
2. Bretonnier, M., & Godard, E. (2012). Préparation à l'examen du DELF B2. Didier.
3. Breton, G., Lepage, S., & Rousse, M. (2010). Réussir le DELF B2. Didier.
4. Bailly, N., & Petrover, M. (2010). TEF: 250 activités. CLE International.

Посібники для розвитку академічних навичок

1. Cavalla, C., Crozier, E., Dumarest, D., & Richou, C. (2009). Le vocabulaire en contexte. Presses Universitaires de Grenoble.
2. Garnier, S., & Savage, A. (2011). Rédiger un texte académique en français. Éditions Ophrys.
3. Piolat, A. (2006). La prise de notes (2e éd.). Presses Universitaires de France.
4. Bertocchini, P., & Costanzo, E. (2008). Manuel de formation pratique pour le professeur de FLE. CLE International.
5. Mangiante, J.-M., & Parpette, C. (2011). Le français sur objectif universitaire. Presses Universitaires de Grenoble.

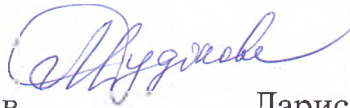
Онлайн-ресурси та журнали

1. La Presse Médicale. Revue médicale française. <https://www.em-consulte.com/revue/LPMFRE/presentation/la-presse-medicale>
2. Sciences et Avenir. Revue scientifique. <https://www.sciencesetavenir.fr/>

Аудіо та відеоматеріали

1. Girardet, J. Écho B1 Méthode de français [CD audio] / J. Girardet, J. Pécheur. – CLE International, 2013. – Volume 2.
2. Girardet J. Écho B2 Méthode de français [CD audio] / J. Girardet, J. Pécheur, C. Gibbe. – CLE International, 2010.
3. Dollez C. Alter Ego 3 Méthode de français B1 [CD audio] / C. Dollez, S. Pons. – Hachette FLE, 2007.

Голова предметної експертної комісії з іноземної мови, д. пед. н., професор, зав. кафедри іноземних мов

Лариса ДУДІКОВА